

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen, Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203111334256/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

*Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)*

ACTUS I, SCENÆ 1-2

blive Capteen, og en Capteen at blive Øverst, men vi bliver de samme. Det gaar der til ligesom i Skakspill: Bønderne maa opoffres, at Officererne kand komme frem.

1. BONDE. Hør, der kommer, Drolen splide mig ad! Trommen. Den Lyd klunger ikke nær saa vel i mine Øren, som Mad-Klokken.

2. BONDE. Skal vi løbe?

1. BONDE. Hvor skal vi løbe hen? det er ligesaa got, at vi staaer.

SCEN. 2.

*En kommer ind og slaaer paa Tromme, hvorom ringer sig en stor høb Folk. Tromslageren oplæser Efterfølgende:*

Saaom i Dag henved Klokken 8 den Velbaarne Jomfru Philocyne har, sig og sin Familie til stor Hjerter-Sorg og Bedrøvelse, tabt en liden Skiøde-Hund ved Navn Melampe, saa gives hermed tilkiende, at hvo som kand aabenbare samme Hund eller bringe den tilbage, skal ha 10 Ducater. Hunden er gandske hvid, tegned med sorte Øren og en sort Plet i Panden; Fødderne er u-beskrivelig nette, uden den venstre, som er noget tykkere end de andre. Hvad Sindets Gaver er angaaende, da har samme Melampe fast menneskelig Forstand; thi omendskjønt den ikke kand tale, saa kand den dog ved Geberder gie sin Mecning tilkiende: Naar den vil ligge i et Skiød, skraber den med det ene Forbeen paa Forklædet, og naar den vil ligge paa sin Pude under Kakkelovnen igien, gir den sin Villie tilkiende ved at la falde en liden Vandtaar paa Forklædet, dog saa subtiilt, at det ingen Skade gjør. Den er af saadan fornemme Naturel, at den ingen Mad æder, uden den er tygged, og skielver af Kuld endogsaa udi Augusti Maaned. Den har et Fløyels Halsbaand, hvorpaa staaer med Guld broderet: Melampe.

*Han rører Trommen igien og gaar bort. De andre spytter deraf.*